

La llei de vegueries topa amb la precampanya electoral i part del territori

Després d'alguns ajornaments, el govern català ha aprovat la llei de la nova ordenació territorial. La proposta ha aixecat tensions territorials i, de moment, té l'oposició de CiU, que considera que "ara no toca".

GENERALITAT DE CATALUNYA

El president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla, i el conseller de Governació, Jordi Ausàs, al pati dels Tarongers, al Palau de la Generalitat, abans de la reunió de govern.

L'ordenació territorial pròpia era un debat que estava encallat a Catalunya des de l'any 1987. Amb l'aprovació del nou Estatut, es reconeixen les vegueries com a elements per a l'ordenació territorial catalana. Ara, després d'un llarg procés de preparació i d'ajornaments, finalment, el govern de la Generalitat ha aprovat al projecte de llei de vegueries de Catalunya. Una proposta que, malgrat ser reivindicada per bona part del catalanisme, ha encès alguns territoris –que es consideren perjudicats– i ha topat amb l'oposició del PP –que les troba inconstitucionals– i amb la de CiU –que considera que la proposta no té consens i que es presenta en mal moment, a final de la legislatura.

La futura llei preveu un mapa amb set vegueries, que substituiran les diputacions provincials: Alt Pirineu i Aran, Catalunya Central, Girona, Barcelona, Camp de Tarragona, Lleida i Terres de l'Ebre. En queda fora la vegueria del Penedès, una reivindicació d'ERC, que té el suport de CiU, a la qual s'ha oposat el PSC. El partit majoritari del govern i ICV-EUiA defensen el model basat en els set àmbits de planificació aprovats pel Parlament el 1995, i que es van fixar com a base de la futura reordenació

territorial de Catalunya. Esquerra considera que caldrà avançar per a la creació d'aquesta vuitena vegueria i assenyala que la nova llei preveu les condicions per a crear-ne de noves. Condicions que, segons els independentistes, actualment complirien els territoris que volen constituir-se com a vegueria del Penedès.

Substitució de les diputacions.

La nova llei estableix que l'organització de les vegueries disposarà, com preveu l'estatut, d'una doble condició. Serà l'organització territorial del govern de la Generalitat, a través de les "demarcacions veguerials", però també serà l'ens de cooperació local, a través dels "consells de vegueries", que substituiran les diputacions actuals.

Aquesta nova ordenació territorial s'anirà implantant en tres fases. Primer serà el torn de les de Barcelona, el Camp de Tarragona, L'leida i Girona. Les tres vegueries restants aniran lligades a les negociacions amb l'estat per a reformar les lleis orgàniques implicades. Sigui com sigui, és previst que en una segona fase es creï la de les Terres de l'Ebre, que ja té molt terreny avançat pel que fa a les negociacions amb l'estat i reuneix més consens territorial. Més endavant es crearan les dues restants, Alt Pirineu i Aran i Catalunya Central,

que requereixen la modificació dels límits provincials per part de l'estat.

Tant el president de la Generalitat, José Montilla, com el conseller de Governació, Jordi Ausàs, han remarcat que la nova organització territorial simplificarà el funcionament de l'administració i no implicarà una superposició d'institucions ni una duplicitat de funcions.

Ara la proposta ha d'encarar una difícil negociació parlamentària, tot i que disposa de la majoria mínima suficient per a ser aprovada (els grups que donen suport al tripartit). Però també ha despertat tensions territorials importants. En primer lloc, a la Vall d'Aran, on les principals formacions consideren que la norma trepitja l'autogovern aranès. El conseller Ausàs defensa que la llei deixa clar explícitament el respecte al règim de l'Aran i l'establiment d'una relació bilateral amb el govern català, i que l'Aran restarà vinculat a una vegueria per poder rebre els recursos de la cooperació local. L'alcalde de Lleida, el socialista Àngel Ros, considera que és un error partir la província de Lleida en tres trossos. Les capitalitats d'algunes vegueries també són encara font de tensions i per això han quedat obertes, tot esperant una futura llei que les reguli.

Marta Rubiola